

Begravningsmessa för f. Boleslaw Witwicki

Den 4 augusti 2016 Vår Frälsares kyrka Malmö

Predikan av Biskop Anders Arborelius ocd

(Predikan är nedskrivnen efter bandinspelning)

Kära anhöriga till fader Bolek, kära bröder och systrar. ”Känn ingen oro”, säger Jesus till oss, som nu träffas av dödens obevekliga mysterium. Vi behöver inte frukta. Vi behöver inte oroa oss, för vi vet att Jesus genom sin uppståndelse har öppnat evighetens portar för oss. Därför kan vi med full tillit överlämna fader Bolek i Guds barmhärtiga händer. För oss som tror på Jesus Kristus, den uppståndne Herren, är döden lika jobbig och svår som för andra människor, när någon som står oss nära och som vi älskar rycks ifrån oss. Men det finns en skillnad för oss som tror. Vi tror att fader Bolek är kallad till den eviga härlighet och glädje som övergår allt vad vi kan föreställa oss. Gud har berett något så underbart att vi inte ens i vår vildaste fantasi kan förstå allt det som Gud vill ge oss i sin eviga härlighet.

Därför har Gud blivit människa med oss i tiden. Han har delat vår födelse och vårt liv, tagit på sig vårt lidande, gått igenom vår död för att uppstå och så bereda väg för oss in i den eviga härligheten. Därför är det så viktigt att vi redan här på jorden har vår längtan däruppe, så att vi förstår att detta livet inte är allt. Här är vi främlingar gäster och vi har vårt eviga hem däruppe.

Samtidigt är vi kallade att göra den eviga kärleken, barmhärtigheten och sanningen synlig och förtydligad här på vår jord, så att jorden mer och mer kan återspegla något av himlens härlighet. Det är en av prästens viktigaste uppgifter att hjälpa de troende under pilgrimsfärden här på jorden att öppna sig för kallelsen till den eviga härligheten. Genom sin förkunnelse och själavård och genom sakramenten vill prästen hjälpa oss att växa in i vår stora kallelse att dela Guds eviga härlighet för alltid, och att vi därför måste inrikta vårt liv på det och inte fastna, klistra fast vid det jordiska.

Här har varje präst en stor och underbar uppgift som inte alltid är lätt, eftersom vi människor så ofta klamrar oss fast vid det jordiska, det materiella och det synliga. Därför bygger mycket av själavården och förkunnelsen på att hjälpa oss att verkligen ta emot erbjudandet om Guds eviga härlighet. Fader Bolek var alltid trogen sin uppgift att fira mässan och inte minst att höra bikt och så hjälpa människor på deras väg till helighet. Vi får vara oändligt tacksamma att han på så sätt har hjälpt många människor att öppna sig för Guds eviga godhet och sanning. Som varje präst har han verkligen givit sig själv helt till att genom sakramenten, bönen, förkunnelsen och själavården hjälpa människor att gå livets mödosamma väg och samtidigt redan här ana något av Guds oändliga godhet och kärlek på vägen. Den svåra konsten i det kristna livet är att balansera mellan att inte försumma det jordiska livet med dess plikter och att redan här ta ut något av himlens glädje i förskott.

Bland de ungdomar som var med i Czestochowa och Krakow på världsungdomsdagen med påven fick säkert många en försmak av himlens eviga kärlek, godhet och brödraskap. När vi kom till Jasna Góra med 300 ungdomar från Sverige talade jag med en av paulinfäderna och sade att vi har förlorat fader Bolek och att hans önskan var att bli begravd i paulindräkten. Fader Boleks hjärta var liksom kvar i Jasna Góra. Också här i Norden måste vi hitta andliga oaser och kraftkällor som hjälper oss att gå vidare när det är tungt och svårt. För fader Bolek var naturligtvis Jasna Góra, där man vördar Maria som Polens, ja, hela världens drottning, den stora kraftkällan och glädjen.

Vi behöver alla Jungfru Marias moderliga omsorg och barmhärtighet och glädje här nere. Hon är som närmast när det är som svårast. Hon har på så många sätt ingripit i folkets historia. Vi blir alla påmind om hur illa vi svenskar en gång har betett oss i Czestochowa, men vi blev nu väl mottagna med alla ungdomarna, för vi var ju inte skyldiga till det som en gång skedde. Det är viktigt att komma ihåg, att när livet är tungt och svårt, och det gäller även oss i Sverige, när vi tycker att det är jobbigt att vara katolik, när det inte riktigt är som vi skulle vilja i familjen, församlingen och på jobbet, kan vi alltid vända oss till Jungfru Maria. Och det är troligen därför psalmen om Nordens drottning har blivit så populär i våra församlingar. Man hyllar här Jungfru Maria liksom man gör i Jasna Góra med *Czerna Madonna*. Fader Bolek hade verkligen sina rötter i Jasna Góra men samtidigt hade han sina rötter och sin verksamhet här hos oss i Sverige. Från Umeå i norr och ända ner till Malmö har han verkat på olika ställen i vårt stift. Att höra bikt och att hjälpa människor att öppna sig för Guds nåd och Guds förlåtelse var så viktigt för honom. Därför känner vi alla en stor tacksamhet för allt vad han har gjort.

I dag firar Kyrkan den helige kyrkoherden av Ars, Jean-Marie Vianney, som just brukar ses som församlingsprästernas stora förebild och skyddshelgon. Han tillbringade större delen av livet i biktstolen och kunde förvandla en församling som var död till nytt liv. Därför är det så viktigt att vi som präster, som har fått ta emot nåden att förmedla botens sakrament, hjälper människor att öppna sig för biktens nya liv. Där kommer Gud så nära med sin oändliga barmhärtighet. Gud längtar efter att förlåta oss. Han står liksom fadern i liknelsen om den förlorade sonen och väntar på att hans förlorade söner och döttrar skall komma tillbaka. Redan innan vi har tagit första steget är han beredd att ge oss all sin förlåtelse, när vi öppnar oss i ånger och vill börja om igen. Den helige kyrkoherden av Ars skrev: "Min Gud, sänd mig din Ande, som lär mig förstå vem jag är och vem du är". Vi behöver den Helige Ande för att förstå oss själva i ljuset av Guds godhet och barmhärtighet. Det är botemedlet när livet är tungt och svårt, när allt tycks vara emot oss och vi känner oss övergivna. Då måste vi komma ihåg att vi aldrig är ensamma. Vi finner vår djupaste lycka, även i svåra stunder, i att vi är oändligt älskade av Gud och att han är med oss när ingen annan tycks stå vid vår sida.

Att förstå vem Gud är tar tid. Hela detta livet här på jorden är en skola i att förstå mer och mer av Guds väldiga godhet och barmhärtighet. Därför kan vi också hjälpa varandra. Fader Bolek har hjälpt så många människor att förstå mer av Guds oändliga godhet och barmhärtighet. Där kan vi alla försöka att efterlikna honom. Vid kaffet nu efter mässan skall vi inte bara prata om väderlek utan också om Guds väldiga godhet. Något av det som glädde varje präst under vår vallfärd till Polen var hur de unga vittnade om sin tro, hur Gud hade kommit in i deras liv och visat på sin nåd och barmhärtighet på olika sätt. Vi måste bli lite mer frimodiga. Det är inte bara präster som skall tala om Guds godhet utan vi behöver också uppmuntra varandra. Det är inte lika lätt att vara katolik i Sverige som i Polen. Vi får inte så mycket stöd av miljön. Därför är det ännu viktigare att vi uppmuntrar och stöder och hjälper varandra på den jordiska pilgrimsfärdens väg. Vi kan verkligen säga att fader Bolek har hjälpt många människor att öppna sig för Guds godhet och barmhärtighet. Därför kan vi med stor förtröstan överlämna honom i Guds händer och i hans eviga härlighet. I Faderns och Sonens och den Helige Andes namn. Amen.